

ગાળો દઈનેયે 'દાદા'

ગાળો દઈનેયે 'દાદા', ગાંગુને તારો 'દાદા', ભ્રાંતિરસ ઓગાળો;
કોમળ શબ્દોથી નથી, સમજાતું ત્યારે 'દાદા', કઠણ શબ્દોયે ભલે વાપરો.

અનાદિનાં ભ્રાંતિરસથી, થીટક્યું લોહું, મૂઠ રેણ;
ક્યારનુંયે ચડેલું છે, વિશ્વનું ઉતારો પૈણ.

ગાંગડાં તો સમજે નહીં, વીતરાગ મધુ વેણ;
ખપે ત્યાં 'એસિડ' છાંટો, લોઢાંનો ઉખાડો મેલ.

ગર્મ હોય ત્યારે ટીપી, ઘાટ ઘડો આપ રૂપ, વીંટવો છે વિશ્વ-પથારો.---ગાળો...

જ્યાંથી વેરું ત્યાંથી મન, ગાંઠાળ લાકડું;

રહે આપ્ત નિદિધ્યાસે, એવાં કરો જદુ.

નિશ્ચેતની ભોંટ ચિત્ત, વિભાવે જ ફંટાતું;

કરી આપો શુદ્ધ સરવ, અવળ-બવળ જમાતું.

આપની કને છે સત્તા, પિંડ બ્રહ્માંડની, અપદ-હમ સમારો.---કોમળ...

હાથે કરી હૈયે વાગી, એવી બુદ્ધિ વિપરીત;

તોયે પાછી અહમ્ સહીધી, ઝાલે જક દુર્મતિ.

પારકાં ટપાલ-તાર, વાંચી વાવ્યાં જન્મ-બીજ;

'મારાં' માની રાગ-દ્વેષે, ગુણી-ભાગ્યાં અસીમિત.

ડખોડખલ કરું નહીં, પારકી જણસમાં, શક્તિ તે ઉભારો.---ગાળો...

વાયુ-વેગી મન-વિચારો, અનાદિથી વિરોધી જ;

આમ્રહોની સાડાસત્તી, પ્રકૃતિયે પનોતી જ.

આખું રૂપી અંતઃકરણ, વર્તો વશ આપને જ;

પરાધીન ત્રિકરણમાં, આપ રહો સ્થાપને જ.

ટાળી દિયો પરાપૂર્વી, વિશ્વભાવ આત્મજ્ઞાન, અપ્પા મેં ઉતારો.---કોમળ...

આંખ સુણે ફક્ત 'દાદા', કાન જુએ જ્ઞાન-જ્ઞાન;
વાણી ખૂલે પરમ અર્થે, જય હો 'દાદા ભગવાન'.

શ્વાસોચ્છવાસે આહુતિ હો, યજ્ઞ વિશ્વકલ્યાણાય;
દૈવીસત્તા સંમતિ હો, અર્ચનાયે ઉપકારાય.

જેમ છે તેમ જગત, જાણે વીતરાગ મૂળ, ખોલો ગુપ્ત પટારો.---ગાળો...

'હું' ને 'તું' ને ભેદી અંતે, ભેદબુદ્ધિ ટાળ ને;
પોતે જ્યાં અભેદ છે ત્યાં, બીજું નથી સામને.

મૂળ છે અખંડ જ્યોતિ, બ્રહ્માંડી પ્રકાશને;
આત્મરૂપે તત્ત્વદષ્ટિ, મોક્ષ હું સ્વભાવ મેં.

બીજું કંઈ જ રહે નહીં, જ્ઞાન-નેત્ર સામે તે જ, મોક્ષમાર્ગ આપણો.---ગાળો...

